

[„«LE RENSEIGNEMENT PARISIEN » SCRIE...”] – de Mihai Eminescu [18 octombrie 1881]

Fotografie de
arhiva. Mihai
Eminescu de Nestor
Heck – 1884.
Basarabia-
Bucovina.Info

„Le Renseignement parisien „ scrie în cestiunea Dunării următoarele:

La 7 noiembrie Comisia Europeană se va întruni la Galați.

Românii sunt firește foarte preocupați de hotărârea ce se va putea lua în cestiunea Dunării. Cestiunea aceasta e tema zilnică a discuțiunilor ziarelor din București.

„Românul” mai cu seamă espune cu o mare putere logică drepturile României.

După ce arată că, nici în protocoalele Tractatului de la

Berlin, nici în Tractatul încheiat între puteri nu se face cea mai mică mențiune de-o Comisie Mixtă sau de preponderanța vreunui stat asupra Dunării, „Românul” declară că, din contra, rezultă din dezbaterile Congresului, precum și din Tractatul de la Berlin însuși în chipul cel mai absolut și mai categoric, că executarea reglementelor de liberă navigațiune și de poliție fluvială pe Dunăre, în partea râului dintre Porțile de fier și Galați, e lăsată cu totul în sarcina statelor țarmurene: România, Serbia, Bulgaria. Mai mult încă: sollicitudinea Europei de-a împiedeca preponderanța unei singure puteri asupra râului a mers atât de departe încât, atunci când baronul Haymerle a propus în sânul Congresului de-a încredința supraveghearea executării reglementelor de liberă navigațiune și de poliție fluvială unui singur comisar, delegat de către Comisia Europeană, Congresul a trecut peste propunere, de teamă de-a nu încuraja prin asta acțiunea izolată a unei singure puteri pe Dunăre în paguba celorlalte.

După ce ziarul francez citează pasaje din „Românul” ajunge la următoarea concluzie :

Situația României e dificilă pentru că Austro-Ungaria dă o importanță capitală propriei sale dominațiuni pe Dunărea de Jos. Ea e susținută de Germania în pretențiunile ei.

Rusia e firește opusă estensiunii Austriei asupra Dunării de Jos. În privirea aceasta Englitera este, deși pentru alte cuvinte, deosebite, tot de părerea Rusiei.

Totul atârnă la urma urmelor de rezoluția ce vor lua în definitiv Franța și Italia.

Franța, într-un sentiment escesiv de conciliare, a propus un proiect care, fără a acorda împărăției austro-ungare tot ce ea cerea, e considerat totuși de către români ca o propunere ce sacrifică interesele lor esențiale.

Italia, care în atâtea împrejurări a arătat cea mai simpatică bunăvoință pentru România, a înclinat în partea Austriei în

timpul din urmă. Nu e probabil ca, după întâlnirea regelui Italiei cu împăratul Francisc Iosif la Viena, această înclinare a Italiei să scază; ea va crește din contra.

Va fi dureros ca România, într-o cestiune de care atârnă dezvoltarea ei economică, să fie părăsită de către Occident, ea care-i o parte a Occidentului la porțile Orientului.

Am voi să credem că Occidentul întreg va înțelege în sfârșit că, pe Dunăre, interesele României sunt ale Occidentului însuși.

Din cele de mai sus se vede că cestiunea Dunării stă rău în urma celei mai nouă constelațiuni a puterilor europene.

Cu toate acestea nu credem că ea ar fi stat atât de rău dacă nu se făcea acea politică de duplicitate care, pe de o parte, [î]i permitea d-lui Boerescu de-a face făgăduințe, pe de alta prefăcea rolul membrului român din Comisia Europeană pân 'ntr-atâta într-un rol de morgă spaniolă încât să dea ocazie comisarului austriac de-a declara că al nostru e rău informat și că, după a sa știință, există făgăduințe pozitive făcute Austro-Ungariei.

Într-adevăr, după cât aflăm, colecția de documente diplomatice ce o pregătește Ministerul austriac de Esterne pentru a o prezenta delegațiunilor ar fi coprinzând făgăduințele scrise negru pe alb a ilustrațiilor noștri oameni de stat. Ba se susține că d. Brătianu ar fi delegat anume pe un onor. patriot cu gingașa misiune de-a merge la Viena și a îndupleca pe guvernul imperial să supprime publicarea acelor documente, cari ar face cu neputință rămânerea patrioților la putere.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1 ianuarie – 31 decembrie 1881

TIMPUL

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC
Editura Academiei RSR, 1985-1989
Vol XII

Mihai-Eminescu.Ro